

JOHN BERGER

Amb l'esperança entre les dents

EDICIONS 1984, COL.: TEMPS MALEÏTS, TRADUCCIÓ: MONTSE BASTÉ, 2010

► En aquestes pàgines, **John Berger**, un dels escriptors més influents dels darrers cinquanta anys, afirma que resistim quan ens neguem a jutjar-nos amb els criteris dels nostres opressors. Quan refusem els valors de la manipulació. Quan refusem no només les condicions dels que ens oprimeixen, sinó també la història tal com ells l'expliquen. La pitjor ocupació és tenir envaïts l'esperit i el pensament perquè, quan es perd esperança, l'única cosa que queda és una «enteresa inextingible».

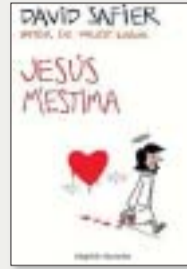

DAMIÁN CONSTANCE FENIMORE WOOLSON

El jardín

PERIFÉRICA, COLECCIÓ LA HORA FELIZ, 2011

► Nacida en Claremont (EE UU) en 1840, esta sobrina nieta de James Fenimore Cooper, el autor de *El último mohicano*, recibió críticas excelentes por sus relatos publicados en prestigiosas revistas. Gran amiga de Henry James, quien dijo de ella que «tiene la sagacidad narrativa de los grandes autores», esta obra narra la historia de Prudence a finales del XIX. Una viajera norteamericana que no ha hecho caso a su nombre por una vez en la vida y ha sido imprudente: se ha dejado llevar por el amor. Y en Italia.

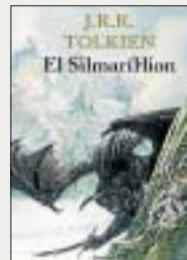

DAVID SAFIER

Jesús m'estima

EMPÚRIES, 2010

► Després de l'èxit de *Maleït karma*, una faula moderna, irreverent i divertidíssima, **David Safier** confirma el seu talent per a la comèdia i l'humor amb *Jesús m'estima*, una història d'amor hilarant que tracta temes tan delicats com la família i la tolerància entre les persones. Diversió en estat pur!. La protagonista d'aquesta història, la Maria, està codemada als fracassos sentimentals. Després d'haver-se carregat ella mateixa el seu primer matrimoni, coneix un fuster fantàstic, que sembla l'home perfecte. Però té una estranya obsessió: està convençudíssim que és Jesús.

J. R. R. TOLKIEN

El Silmaril·lion

EDICIONS ESTRELLA POLAR, 2010

► Publicat quatre anys després de la mort de **Tolkien**, recull els relats dels *Dies de l'antigor* o *Primera edat del món*. El cor d'aquesta història és la creació dels tres Silmarils per En Fëanor i la pèrdua d'aquests en mans de Mòrgoth; al voltant d'aquest fet tenen lloc altres esdeveniments, com l'arribada d'Elfs i Homes a la Terra. Hi coneixem també personatges com Melkor, els Nòldor i Na Lúthien, entre d'altres. Un llibre que ofereix al lector la possibilitat de completar l'univers imaginari d'*El Hobbit* i d'*El senyor dels anells* amb un relat escrit en el més pur estil Tolkien.

Els homenatges a Valor

Més enllà de l'AVL cap institució de la Generalitat ha anunciat actes pel centenari del gramàtic, molt recordat en canvi per entitats cíviques i socials

Anàlisi

PER JOSEP DANIEL CLIMENT

■ El 13 de gener del 2000 ens deixava **Enric Valor**. Per aquest motiu, al llarg del 2010 han sigut nombroses les iniciatives i homenatges duts a terme per part d'institucions i entitats civils valencianes en record del desè aniversari de la seua desaparició.

Pel que fa a les institucions oficials, sense cap dubte, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, amb la proclamació d'Enric Valor com escriptor de l'any 2010, ha sigut la que ha posat en marxa un conjunt d'iniciatives més interessants, destinades no únicament a reconèixer la seua aportació com a escriptor i gramàtic sinó també a estudiar i analitzar el conjunt de la seua obra des de múltiples vessants. Hem de destacar la inauguració de l'exposició *Enric Valor, el valor de les paraules*, comissariada per **Verònica Cantó** amb la col·laboració de **Vicent Brotons** i **Oscar Pérez**, així com la publicació d'un dens i completíssim catàleg, una unitat didàctica, un còmic i una auca, el projecte *Uns pobles de rondalla* i un documental, *El valor de les paraules*, emés el passat 20 de desembre per Canalnou 2. Així mateix, l'AVL publicarà els propers dies el llibre *Enric Valor, estudi i compromís per la llengua* i prepara per a finals del 2011 l'edició digitalitzada de la seua obra periodística.

Una altra institució que també ha engegat diverses iniciatives en record d'Enric Valor ha sigut l'Institut d'Estudis Catalans, entitat de la qual el gramàtic castellut era membre des de 1986. Així, el 8 de juny propassat, la Delegació de l'IEC d'Alacant, al front de la qual es troba **Brauli Montoya**, inaugurava la Biblioteca Enric Valor, situada a la Seu Universitària Ciutat d'Alacant, i també el 8 d'octubre s'iniciaven les Tertúlies valorianes, que se celebraran un dimecres de cada mes durant tot el curs 2010-2011, amb l'objectiu de fomentar la conversa amb els principals estudiosos de la figura de l'escriptor de Castalla. No tenim notícies, però, de l'organització de cap altre acte per part d'aquesta institució a Barcelona o València, tot i que considerem que seria molt més que desitjable.

Dissortadament, però, a nivell institucional no podem ressenyar més iniciatives; en aquest sentit és especialment cridanera la incomprendible absència en aquests homenatges de diverses entitats oficials. La primera,

el Ministeri de Cultura del govern de Madrid: ¿Algú de vostés pot entendre per què aquesta entitat ha dedicat tants esforços a promocionar l'obra del poeta valencià **Miguel Hernández** amb motiu del centenari del seu naixement —de la qual cosa me n'alegre moltíssim—, però ha sigut incapaç d'organitzar el mínim acte de reconeixement a la figura de l'escriptor valencià Enric Valor? ¿El motiu d'aquesta arbitrària actuació ha sigut la diferent qualitat literària entre tots dos o es tracta purament i simplement d'un flagrant cas de discriminació per motius de la llengua emprada en les seues obres? Em sembla que la resposta és bastant òbvia i crec que a Madrid i a la Delegació del Govern al País Valencià s'ho haurien de mirar amb deteniment.

En àmbit valencià, llevat de l'AVL, cap altra institució de la Generalitat ha preparat ni anunciat, per ara, actes commemoratius del centenari d'Enric Valor. Ni la Conselleria de Cultura, ni la d'Educació, ni el Consell Valencià de Cultura, però tampoc la Diputació de València, que el 1983 li concedí el Premi Sanchis Guarnier, ni la Diputació d'Alacant, que el 2001 li atorgà la Medalla d'Or, ni l'Ajuntament de València que li adjudicà el Premi de les Lletres Valencianes el 1985 i el nomenà Fill Adoptiu de València el 2001. Evidentment, encara estan a temps d'organitzar els actes que estimen convenients per homenatjar Enric Valor, però de cap de les maneres es podria entendre un oblit institucional del centenari d'un dels nostres escriptors més universals. Bé, es podria entendre, però només des del sectarisme i la intolerància, sentiments que mai poden marcar la línia d'actuació d'entitats oficials.

En l'àmbit acadèmic, ara per ara, els actes de record i homenatge envers Enric Valor encara són molt minsos; de les cinc universitats que li van concedir el títol de Doctor honoris causa, només la de València ha acollit l'exposició organitzada per l'AVL i va col·laborar en l'acte acadèmic amb motiu de la seua inauguració, i la de les Illes Balears ha anunciat per al febrer del 2011 una sèrie de conferèn-

cies i la presentació de l'exposició organitzada per l'AVL; en els propers mesos la resta de les universitats s'hauran de sumar, esperem, al merescut homenatge a l'escriptor de Castalla.

Però si la participació institucional és, com hem pogut comprovar, bastant migrada en els homenatges a Enric Valor tant pel desè aniversari de la seua desaparició com en el centenari del seu naixement, a excepció, com ja hem assenyalat, de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, en l'àmbit cívic i social la veritat és que la situació canvia bastant. En aquest sentit, cal destacar les iniciatives de dues entitats cíviques, Acció Cultural del País Valencià i Escola Valenciana-Federació d'Associacions per la Llengua (FEV), que han estat les que més s'han implicat en el record del gramàtic castellut. Pel que fa a la primera, el 6 de febrer del 2010 se celebrava un dels actes més primerencs, la Jornada «Homenatge a Enric Valor», organitzada pel Centre Carles Salvador, dirigit per **Isidre Crespo**, amb la col·laboració de la xarxa d'ensenyants i entretants. A més a més, durant els mesos de setembre i octubre, dins dels actes organitzats arreu de les terres valencianes amb motiu del Correllengua 2010, s'ha retut un especial homenatge a la figura d'Enric Valor en moltíssimes poblacions valencianes, entre els quals destaquem el dut a terme a Gandia on el nét d'Enric Valor, Carles, llegí el manifest del Correllengua 2010. A més a més, ACPV ha editat una auca sobre Valor, obra de **Xipell**. Per altra part, Escola Valenciana també ha estat especialment activa en el record del nostre escriptor, tant a través de l'exposició *Sendes i carenes, el món d'Enric Valor* com en les activitats des les Trobades d'Escoles en València del 2010 i sobretot en les previstes per al 2011, que tindran com a lema «El valor del valencià».

Altrament, també són nombroses les entitats culturals que han organitzat actes en record d'Enric Valor o els han anunciat per als propers mesos: l'Institut d'Estudis de la Vall d'Albaida, la Societat Coral el Micalet, el

Col·lectiu L'Andana de Puçol, l'Associació cultural El barranc de Paiporta, la Unió Musical L'Horta de Sant Marcel·lí i l'Associació de veïns d'aquest barri de València, els Maulets de Castalla... Alguns ajuntaments també s'han sumat a aquestes celebracions com ara el de Muro, dins dels actes de la Fira de Sant Antoni i el de Cocentaina, amb un ampli ventall d'activitats. En el camp teatral cal destacar la representació de l'obra *Els valents de Valor*, de B, i *Els barrets de Valor*, de **Dani Miquel**, en homenatge a la seua memòria.

Per altra banda, al llarg de 2010 s'han publicat nombrosos articles periodístics recordant la figura de l'escriptor valencià; especialment al **Levante-EMV** de València, però també a *El País*, edició valenciana, a *Información* d'Alacant, a *l'Avui* de Barcelona i a publicacions digitals com *Pàgina 26*, *L'Informatiu*, *Pica'm*, *El Metropolità*, *Portal de Xàtiva*, *Notícies Musicals* i moltes altres. La revista *Saó* dedica el seu Quadern del mes de desembre a Enric Valor. L'Editorial Denes anuncia la publicació de l'estudi *L'obra literària d'Enric Valor*, de **Vicent Escrivà**. La revista *El Tempir* d'Elx prepara el seu relançament amb diversos articles sobre Valor i la Falla El Mocador de Sagunt celebra aquests dies una setmana cultural i ja té pràcticament enllestit un volum molt interessant amb una desena d'articles sobre l'escriptor castellut. No tinc notícia, però, dels actes que té previst organitzar Lo Rat Penat a qui fou el primer professor dels cursos de llengua el 1949 i el president de la Secció de Literatura i Filologia el 1960, però seria una manera de demostrar que alguna cosa comença a canviar veritablement dins de l'entitat ratpenatista.

Finalment, m'agradaria destacar, per la novetat que suposa, les nombroses iniciatives sorgides en diverses xarxes socials sobre Valor, especialment a Facebook on s'han creat pàgines que porten per nom «Enric Valor», «Amics i amigues del Sr. Enric Valor de Castalla» o «Cent Anys Enric Valor», que possibiliten la ràpida difusió de qualsevol iniciativa ciutadana al voltant del nostre gramàtic.

Evidentment, no és la meua pretensió elaborar una llista exhaustiva de totes les activitats realitzades durant el 2010 ni les previstes per al 2011, entre altres coses, perquè només podria fer-me ressò d'un nombre molt reduït. I això és així perquè Enric Valor fou, i ho és encara, un referent per a molts valencians tant per la seua defensa i compromís en l'estudi i la difusió del valencià i la seua tasca per enfortir l'aportació valenciana al conjunt de la llengua catalana com per la seua immensa obra literària.

No ens ha d'estranyar, per tant, la bona acollida de les iniciatives populars en la realització d'homenatges i celebracions a Enric Valor, que espere que porten a reflexionar les «nostres» autoritats i responsables polítics sobre la necessitat d'un reconeixement més ferm a nivell institucional. El personatge bé que s'ho val. I la nostra societat també.